

29. 01. 2015. 23:33h | Tatjana Nježić | foto: P. Dimitrijević

Laslo Vegel: Zlosutno vidim budućnost

To nije istorijski roman, to je roman o istoriji – rekao je Laslo Vegel na promociji svoje knjige „Neoplanta“ („Akademska knjiga“) večeras u Kulturnom centru Beograda.

Vladislava Gordić Petković, Laslo Vegel i Filip David na promociji

Vladislava Gordić Petković je istakla da je jedna od ključnih tačaka Vegelovog rukopisa preplitanje umetničkog i etničkog a Filip David je napomenuo da ga ubraja u najbolje srednje evropske pisce.

Roman „Neoplanta“ imao je, podsetimo i vrlo uspešnu pozorišnu verziju (režija Andraš Urban) a u razgovoru za „Blic“ poznati novosadski književnik kaže: “To je deo triologije; prvi

deo je put u Evropu, priča sa donjih krajeva, treći, koji sada pišem, je porodični a 'Neoplanta' je priča o gradu. Grad je simbol našeg krvavog veka. Za XX vek istoričari su rekli da je završen sa rušenjem Berlinskog zida, međutim mislim da još traje. Ključne reči za XX i početak XXI veka u srednje-istočnoj Evropi su ratovi, porazi, vojska, holokaust, etnička i druge mržnje...”

Običan se čovek, veli Laslo Vegel, deformisao u svemu tome.

„Svi smo mi manje ili više deformisani samo ne priznajemo. Za ono što se događa, za ono u čemu se živi svaki je čovek odgovoran više nego što misli da jeste. Nije, odnosno ne mora čovek da bude samo glasačka mašina. Ali nismo uspeli... Sitni interesi, skepticizam, pristajanje, malodušnost... doveli su nas tu gde smo. Kako vreme prolazi ljudi sve više postaju malodušni. Mediji i nametnuta slika stvarnosti čine da se čovek oseća sve beznačajniji. U nekim ranijim vekovima čovek nije imao mnogo mogućnosti, nije imao prostora da podigne glas. Danas ima, ali je klonuo.“

Govoreći o savremenom društvenom trenutku Laslo Vegel veli: “U dnevnoj politici osećam se kao u džungli. Naročito posdnjih meseci zloslutno vidim budućnost. Zloslutno je to da se vraćam temi rata, i u 'Neoplanti' i u romanu koji sada pišem. Vuče me ta tema pa se pitam zašto. A onda vidim da se i drugi

pisari kod nas i u drugim zemljama na ovaj ili onaj način vraćaju toj temi. Kao da ljudi i u spavaćoj sobi govore o ratu, o nečemu što sluti dolazak velikog zla.“

Teško je, napominje, govoriti o aktuelnoj vlasti jer je dezintegrisana: „Jednog dana govore jedno, drugog dana drugo, a trećeg dana radi nešto treće.“ Po njegovim rečima mi kažemo da gradimo kapitalizam „ali ono što radimo mnogo više liči na feudalizam. To je ta velika kontradikcija.“

Napominje i da se danas „svako ko ima moć hvali kako je njegov neprijatelj ništavan. Ne razumem. Meni to ne bi odgovaralo. Jer, ako je moj neprijatelj niko onda to umanjuje i mene.“

Upitan za pobjedu levice u Grčkoj kaže: „Navijam za levicu. Ali, mislim na levicu koja je za Evropu. Nije mi simpatična Briselska palata i birokratija EU. Nimalo. Međutim, problem su jake nacionalne oligarhije. Levica treba da reši pitanje sopstvene oligarhije i kapitalizma. Ako se izbore protiv toga onda su dobili bar pola bitke i protiv Brisela. Međutim, ima tu jedna vrlo opasna stvar. I krajnja desnica je anti evropska. A ta sprega bi mogla biti strahovito opasna.“

2015 © - blic.rs
